

De kleine prins stelt alleen maar vragen

Met haar documentaire *Staat van angst* won Nicky Maas vier jaar geleden de prijs voor Beste Afstudeerfilm. Deze editie gaat haar nieuwe film *De kleine prins* in première. Het is een intiem portret van de jonge fotograaf Maurice Nuiten en zijn ouders.

Nee, Nicky Maas verfilmde niet het wereldberoemde kinderboek van Antoine de Saint-Exupéry. *De kleine prins* uit de titel is geen buitenaardse jongen, maar slaat op de jonge fotograaf Maurice Nuiten. Het poëtische verhaal van De Saint-Exupéry speelt echter wel een belangrijke rol. “Ken je het verhaal van de kleine prins?”, vraagt Maurice tegen het einde van de documentaire. “De kleine prins stelt alleen maar vragen.” Daarbij doelt hij op de grote vragen die hij in zijn werk behandelt. Zo van ‘stel nou dat het niet waar is wat wij zien?’. Nuitens worsteling met zijn identiteit speelt een hoofdrol in zijn kwetsbare werk. “Dat herken ik heel erg”, zegt Maas. “Tot een paar jaar terug was ik ook nog erg zoekende. Ik vroeg mijzelf af, wat het nut is van kunst.”

Maas studeerde af aan de HKU. Met haar afstudeerfilm *Staat van angst*, een film over de dodenherdenking, een jaar na de damschreeuwer, won ze de Dioraphte Stimuleringsprijs voor Beste Afstudeerfilm. “Die prijs heeft beslist zaken vergemakkelijkt. Je krijgt toch

Foto: Felix Kalkman

meer vertrouwen van producenten.” Na haar studie ging ze aan de slag voor Zuidewind Filmproducties. Het Bredase productiehuis is nu de producent van *De kleine prins*, die in opdracht van Omroep Brabant werd gemaakt. Maas komt zelf niet uit de provincie, maar haar hele familie komt er vandaan. “Ik voel me dan ook echt wel een Brabander”, zegt ze. Het toeval wil dat mijn opa en oma zelfs uit Fijnaart komen, het dorpje waar een groot deel van mijn documentaire zich afspeelt. Voordat ik ging filmen, had ik nog niet van Maurice gehoord. Voor de film gingen we op zoek naar een jonge kunstenaar wiens ouders niet zoveel op hebben met kunst. Zo kwamen we terecht bij Maurice. Toen bleek dat hij uitgerekend uit Fijnaart kwam, was voor mij de cirkel rond.”

Een fotograaf fotograferen, dat moet wel tot bemoeienis leiden. Of niet? Maas: “We mochten alles van hem filmen, hij liet ons helemaal vrij. Heel incidenteel bemoeide hij zich met de opstelling van de camera. En hij heeft me geen enkel moment gevraagd, wat er allemaal in de documentaire aan bod zou komen.”

Het resultaat is een portret van een jongen, die met zijn kwetsbare en soms provocerende foto's, speelt met de realiteit. Daarbij is het contrast tussen de kunstzinnige Maurice en

zijn nuchtere ouders de gehele film voelbaar. Willen zijn ouders niet snappen waar hun zoon mee bezig is, of begrijpen ze het echt niet? “Het is voor hen een gevecht tussen twee uitersten. Je ziet dat ze zielsveel van hem houden. Tegelijkertijd voelen ze dat hun zoon anders is en zijn ze, in een dorp waar de sociale controle groot is, bang voor andermans reacties.” Zelf heeft Maas daar nooit echt problemen mee gehad. “Mijn ouders hebben een enorme liefde voor film. Gevoel voor kunst en cultuur heb ik sterk van hen meegekregen. Toen ik uiteindelijk besloot om van filmen mijn beroep te maken, hebben ze misschien wel even gedacht ‘waar komt dat ineens vandaan’. Maar, ze hebben me nooit tegengehouden.” Misschien is het daarom dat Maas zich minder zorgen maakt over hoe haar eigen ouders reageren op de première, dan hoe de vader en moeder van Maurice het ervaren. “Zij zien *De kleine prins* pas in Utrecht voor het eerst. Ik ben nog het zenuwachtigst over hun reactie. Wat mijn ouders op de première pas voor het eerst zien, is dat ik *De kleine prins* aan hen heb opgedragen...”

Wat is volgens Maas het nut van kunst in de maatschappij? “Mensen de ogen openen. Als ik met mijn films mensen anders tegen zaken aan kan laten kijken, ben ik ervan overtuigd dat kunst een hoop toe kan voegen aan de maatschappij.” **BB**